

grøft. Det gik ikke ofte paa, at Hofjægermesterens Retstrætter fik et for ham saa gunstigt Udfald; derfor grebes han ved en saadan Lejlighed af det drabeligste Overmod. Han tog straks Per ind i sin Stue for at sætte ham ind i Processens vidtløftige Forhistorie. Mens han laa næsten vandret i en amerikansk Gyngestol og dampede af sin Pibe, udbredte han sig om sin Forudseenhed, om sin Lovkyndighed og om de Raad og Vink, han havde givet sin Sagfører og som efter hans Sigende havde været afgørende for Sagens Udfald.

Per var glad ved at faa Lov til at sidde ganske tavs med sine egne Tanker, der stadig fulgte Moderens Kiste.

Hofjægermesteren opfattede imidlertid hans Tankefuldhed som fremkaldt af Interesse for hans Meddelelser og fandt derfor stort Behag i hans Selskab. Han var ikke vant til at have en saa taalmodig Tilhører og benyttede nu Lejligheden til at slaa sig rigtig løs. Efter at have fortalt ogsaa om de andre tre Processer, han havde vundet i sit Liv, og hvoraf den ene efter hans Fremstilling drejede sig om et saa mærkværdigt og indviklet Retstilfælde, at Højesteret havde voteret i Sagen i samfulde tre Dage, gav han sig til at udvikle de Principper, efter hvilke han drev sin Ejendom, og som gik stik imod de almindeligt anerkendte. Navnlig talte han meget om en selvopfundne Metode til Opfodring af Kvier, der havde